

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איכא תנא דאתנייה לרב כחל?	כי סליק רבי אלעזר אשכחיה לזעירי, אמר [זעירי]										▲	◊	ק:י
אחוייה לרב יצחק בר אבדימי	[זעירי]										○		ק:י
אני לא שניתי לו כחל כל עיקר, ורב - בקעה מצא וגדר בה גדר	אמר ליה: [רב יצחק בר אבדימי]										○	◊	ק:י
דרב איקלע לטטלפוש, שמעה לההיא איתתא דקאמרה לחבירתה: ריבעא דבשרא כמה חלבא בעי לבשולי? אמר: לא גמירי דבשר בחלב - אסור, איעכב וקאסר להו כחלי	[רב]										○	◊	ק:י
רב כהנא מתני הכי.											■		ק:י
אנא כחל של מניקה שניתי לו, ומפלולו של רב חייא שנה ליה כחל סתם.	רבי יוסי בר אבא מתני:										■	◊	ק:י
רבין ורב יצחק בר יוסף איקלעו לבי רב פפי, אייתו לקמייהו תבשילא דכחל, רב יצחק בר יוסף - אכל, רבין - לא אכל	[רבין ורב יצחק בר יוסף]										○	◊	ק:י
רבין תכלא אמאי לא אכל? מכדי, דבייתהו דרב פפי - ברתייהו דר' יצחק נפחא הואי, ור"י נפחא מריה דעובדא הוה, אי לאו דשמיע לה מבי נשא לא הוה עבדא	אביי:										⚡	◊	ק:י
בסורא לא אכלי כחלי, בפומבדיתא אכלי כחלי											■	◊	ק:י
רמי בר תמרי, דהוא רמי בר דיקולי מפומבדיתא, איקלע לסורא במעלי יומא דכפורי, אפקינהו כולי עלמא לכחינהו שדינהו, אול איהו - נקטינהו אכלינהו, אייתוה לקמיה דרב חסדא	[רמי בר תמרי, דהוא רמי בר דיקולי מפומבדיתא]										○	◊	ק:י
אמאי תעביד הכי?	אמר ליה: [רב חסדא]										⚡		ק:י
אמר ליה: מאתרא דרב יהודה אנא, דאכיל.	[רבי בר תמרי]										!	◊	ק:י
ולית לך נותנין עליו חומרי המקום שיצא משם וחומרי המקום שהלך לשם?	אמר ליה: [רב חסדא]										⚡	◊	ק:י
אמר ליה: חוץ לתחום אכלתינהו.	[רבי בר תמרי]										!	◊	ק:י
ובמה טויתינהו?	[רב חסדא]	○											ק:י
אמר ליה: בפורצני	[רבי בר תמרי]	○											ק:י
ודלמא מיין נסך הויא?	[רב חסדא]	⚡											ק:י
אמר ליה: לאחר שנים עשר חדש הוה	[רבי בר תמרי]	!										◊	ק:י
ודלמא דגול הוה?	[רב חסדא]	⚡											ק:י
אמר ליה: יאוש בעלים הוה, דקדחו בהו חילפי	[רבי בר תמרי]	!										◊	ק:י
חזייה דלא הוה מנח תפילין, אמר ליה: מאי טעמא לא מנחת תפילין?	[רב חסדא]										⚡	◊	ק:י
אמר ליה: חולי מעיין הוא	[רבי בר תמרי]										!	◊	ק:י
חולי מעיין - פטור מן התפילין	ואמר רב יהודה:	■									!		ק:י
חזייה דלא הוה קא רמי חוטי, אמר ליה: מאי טעמא לית לך חוטי?	[רב חסדא]										⚡	◊	ק:י
אמר ליה: תלית שאולה היא	[רבי בר תמרי]										!	◊	ק:י
תלית שאולה, כל שלשים יום - פטורה מן הציצית	ואמר רב יהודה:	■									!	◊	ק:י
אדהכי, אייתוה להוואו גברא דלא הוה מוקר אבוא ואמיה כפתוהו											○	◊	ק:י
אמר להו: שבקוהו	[רבי בר תמרי]	○										◊	ק:י
כל מצות עשה שמתן שכרה בצדה - אין בית דין שלמטה מוזהרין - עליה	דתניא:	■	○									◊	ק:י

מִמְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׂאֵלָה-question תּוֹרָן-תּוֹרָן answer רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרִכִּזִית לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review מּוֹבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמָת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story
מְקָרָא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר ליה: חזינא לך דחריפת טובא	[רב חסדא]	○											קיא
אמר ליה: אי הוית באתריה דרב יהודה, אחוינא לך חורפא:	[רבי בר תמרי]	○											קיא
כי סלקת להתם בעי מינייהו, כבדא מה אתון ביה?	אבוי לרב ספרא:										^		קיא
כי סליק, אשכחיה לרב זריקא	[רב ספרא]										○		קיא
אמר ליה: אנא שלקי ליה לרבי אמי - ואכל	[רב זריקא]										!		קיא
כי אתא לגביה, אמר ליה: למיסר נפשה לא קא מיבעיא לי, כי קמבעיא לי - למיסר חבירתה	[אבוי]										^		קיא
מ"ש למיסר נפשה דלא מיבעיא לך - דתנן: אינה נאסרת, למיסר חבירתה נמי לא תבעי לך - דתנן הכבד אוסרת ואינה נאסרת, מפני שהיא פולטת ואינה בולעת	[רב ספרא]										ז		קיא
דילמא התם בכבדא דאיסורא, ומשום שמנוניתא, משום דמא מאי?	אמר ליה: [אבוי]										!		קיא
כי הדר סליק אשכחיה לר' זריקא	[רב ספרא]										○		קיא
אמר ליה: האי נמי לא תבעי לך, דאנא וינאי בריה דרבי אמי איקלען לבי יהודה בריה דר' שמעון בן פזי, וקריבו לן קניא בקופיה - ואכלנא.	[רב זריקא]										!		קיא
ודלמא פי קנה חוץ לקדרה הוה?	מתוקין לה דרב אשי, ואיתימא ר' שמואל										ז		קיא
אי נמי, מיחלט הוה חליט ליה מעיקרא?											ז		קיא
כי הא, דרב הונא - חלטי ליה בחלא	[רב הונא]										○	ז	קיא
ורב נחמן - חלטי ליה ברותחין	[רב נחמן]										○	ז	קיא
חלא אסיר	וסבר רב פפא קמיה דרבא למימר:										■		קיא
אי חלא אסיר - איהו נמי אסיר, כי היכי דפליט הדר בלע.	אמר ליה: [רבא]										ז		קיא
רב בר שבא איקלע לבי רב נחמן, אייתו ליה כבדא שליקא ולא אכל	[רב בר שבא]										○		קיא
אמרו ליה: בר בי רב דלגיו לא אכיל ומנו? רב בר שבא											○		קיא
אמר להו רב נחמן: גאמו לשבא.	[רב נחמן]										○		קיא
כתנאי:											■		קיא
הכבד אוסרת ואינה נאסרת, מפני שפולטת ואינה בולעת	רבי אליעזר:										◆	■	קיא
מתובלת - אוסרת ונאסרת, שלוקה - אוסרת ונאסרת.	רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:										◆	■	קיא
רבה בר רב הונא אקלע לבי רבה בר רב נחמן	[רבה בר רב הונא]										○		קיא
אייתי לקמיה תלת סאווי טחאי	[בי רבה בר רב נחמן]										○		קיא
אמר להו: מי הוה ידעיתו דאתינא?	[רבה בר רב הונא]										○		קיא
אמרו ליה: מי עדיפת לן מינה, דכתיב: (ישעיהו נ"ה) וקראת לשבת עונג	[בי רבה בר רב נחמן]										○		קיא
אדחכי, אשכח ההוא כבדא דהוה בה סמפונא דבליעא דמא, אמר להו אמאי עבדיתו הכי?	[רבה בר רב הונא]										ז		קיא
אמרו ליה: אלא היכי נעביד?	[בי רבה בר רב נחמן]										ז		קיא
קרעו שתי וערב וחיתוכא לתחת	אמר להו: [רבה בר רב הונא]										!		קיא

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	קיא
וה"מ - כבדא, אבל טחלא - שומנא בעלמא הוא													קיא
כי הא דשמואל עבדי ליה תבשילא דטחלי ביומא דעביד מלתא.	[שמואל]												קיא
כבדא עליוי בשרא - שרי, דמא משרק שריק, כחלא עליוי בשרא - אסור, מאי טעמא - חלב טרוכי מסריך.	אתמר:												קיא
כחלא עליוי בשרא - שרי, מ"ט - חלב שחוטה דרבנן, כבדא עליוי בשרא - אסור, דם דאורייתא.	רב דימי מנהרדעא מתני אפכא:												קיא
הלכתא: בין כבדא בין כחלא, תותי בשרא - שרי, עליוי בשרא - דיעבד אין, לכתחלה לא.	דרש מרימר:												קיא
רב אשי איקלע לבי רמי בר אבא חמוה, חזייה לבריה דרמי בר אבא דקא שפיד כבדא עליוי בשרא	[רב אשי]												קיא
כמה יהיר האי מרבנן אימר דאמור רבנן - דיעבד, לכתחלה מי אמור?	אמר: [רב אשי]												קיא:
ואי איכא בי דוגי - בשרא עליוי כבדא נמי אסיר													קיא:
ומ"ש מדמא דבשרא?													קיא:
דמא דבשרא - שכן, דמא דכבדא - קפי.													קיא:
סכין ששחט בה - אסור לחתוך בה רותח, צונן אמרי לה: בעיא הדחה, ואמרי לה: לא בעיא הדחה.	רב נחמן אמר שמואל:												קיא:
קערה שלמה בה בשר - אסור לאכול בה רותח	רב יהודה אמר שמואל:												קיא:
מליח - הרי הוא כרותח, וכבוש - הרי הוא כמבושל.	ושמואל לשעמיה דאמר שמואל:												קיא:
מליח - אינו כרותח, וכבוש - אינו כמבושל	כי אתא רבין א"ר יוחנן:												קיא:
הא דרבין ליתא	אביי:												קיא:
דההיא פינסא דהוה בי ר' אמי דמלח ביה בשרא - וחבריה	[רבי אמי]												קיא:
מכדי, רבי אמי תלמיד דר' יוחנן הוה, מאי טעמא תבריה, לאו משום דשמיעא ליה מיניה דר' יוחנן דאמר: מליח - הרי הוא כרותח?													קיא:
קערה שלמה בה בשר - אסור לאכול בה רותח, וצונן שחחכו בסכין - מותר לאכול בכותח.	וה"מ כחלא כחלא אוהויה												קיא:
מאי טעמא?													קיא:
האי - היתרא בלע, והאי - איסורא בלע:	אביי:												קיא:
כי בלע היתרא מאי הו' סוף סוף, האי היתרא דאתי לידי איסורא הו', דאיסורא קאכיל	א"ל רבא:												קיא:
האי - אפשר למטעמיה, והאי - לא אפשר למטעמיה	אלא אמר רבא:												קיא:
ולטעמיה קפילא ארמאה	רב פפא לרבא:												קיא:
קדרה שבישל בה בשר - לא יבשל בה חלב, ואם בשל - בנותן טעם, בשל בה תרומה - לא יבשל בה חולין, ואם בשל - בנותן טעם	מי לא תנן:												קיא:
בשלמא תרומה - טעים לה כהן, אלא בשר בחלב - מאן טעים לה?	ואמרינן:												קיא:
ליטעמיה קפילא	ואמרת לן: [רבא]												קיא:
ה"נ - ליטעמיה קפילא													קיא:
ה"נ, כי קאמינא - דליכא קפילא.													קיא:
דגים שעלו בקערה, רב אמר: אסור לאכלן בכותח	איתמר: [רב]												קיא:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קיא:	
מותר לאכלן בכותח	שמואל:												◆	◇
רב אמר אסור - נותן טעם הוא	[רב]												■	◇
ושמואל אמר מותר - נותן טעם בר נ"ט הוא.	[שמואל]												■	◇
והא דרב, לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר													■	
דרב איקלע לבי רב שימי בר חייה בר בריה, חש בעיניו, עבדו ליה שייפא בצעא, בתר הכי רמו ליה בשולא בגוה, טעים ליה טעמא דשייפא - אמר: יהיב טעמא כולי האי	[רב]												○	◇
ולא היא, שאני התם - דנפיש מררה טפי.													■	◇
רבי אלעזר הוה קאים קמיה דמר שמואל, אייתו לקמיה דגיס שעלו בקערה וקא אכיל בכותח, יהיב ליה ולא אכל	[רבי אלעזר]												○	
א"ל: לרבך יהיבי ליה - ואכל, ואת לא אכלת?	[שמואל]												?	
אתא לקמיה דרב, א"ל: הדר ביה מר משמעתי?	[רבי אלעזר]												^	
א"ל: חס ליה לורעיה דאבא בר אבא דליספי לי מידי ולא סבירא לי.	[רב]												!	
רב הונא ורב חייה בר אשי הוו יתבי, חד בהאי גיסא דמברא דסורא, וחד בהאי גיסא דמברא, למר אייתו ליה דגיס שעלו בקערה ואכל בכותח. למר אייתו ליה תאנים וענבים בתוך הסעודה ואכל ולא בריך	[רב הונא ורב חייה בר אשי]												○	◇
מר א"ל לחבריה: יתמא עבד רבך הכי?	[רב הונא/רב חייה בר אשי]												?	
ומר א"ל לחבריה: יתמא עבד רבך הכי?	[רב הונא/רב חייה בר אשי]												?	
מר א"ל לחבריה: אנא כשמואל סבירא לי	[רב הונא/רב חייה בר אשי]												!	◇
ומר א"ל לחבריה: אנא כר' חייה סבירא לי	[רב הונא/רב חייה בר אשי]												!	◇
פת פוטרת כל מיני מאכל, ויין פוטר כל מיני משקין.	דתני ר' חייה:												■	◇
הלכתא: דגיס שעלו בקערה - מותר לאוכלן בכותח, צנון שחתכו בסכין שחתך בה בשר - אסור לאוכלו בכותח, וה"מ צנון - דאגב חורפיה בלע, אבל קישות - גריר לבי פסקיה ואכיל, קילחא דליפתא - שרי, דסילקא - אסירי, ואי פתך בהו דליפתא - שפיר דמי.	חזקיה משום אביי:												■	◇
מהו לאנוחי כדא דמלחא גבי כדא דכמכא?	בעא מיניה רב דימי מרב נחמן:												^	◇
אסור	אמר ליה: [רב נחמן]												!	◇
דחלא מאי?	[בעא מיניה רב דימי מרב נחמן]												^	◇
שרי	אמר ליה: [רב נחמן]												!	◇
ומאי שנא?	[רב דימי]												?	
לכי תיכול עלה כורא דמלחא, מאי טעמא - האי איתיה איסורא בעיניה, והאי ליתיה איסורא בעיניה.	[רב נחמן]												!	◇
ההוא בר גזולא דנפל לכדא דכמכא, שרייה רב חנינא בריה דרבא מפשרוניא	[רב חנינא בריה דרבא מפשרוניא]												■	○
מאן חכים למישרי כי האי גוונא, אי לאו רב חנינא בריה דרבא מפשרוניא	רבא:												○	
כי אמר שמואל מליה הרי הוא כרותח, הני מילי - היכא דאינו נאכל מחמת מלחו, אבל האי כותחא - הרי נאכל מחמת מלחו והני מילי - חי, אבל צלי - בעי קליפה, ואי אית ביה פילי - כוליה אסור, ואי מתבל בתבלין - כוליה אסור.	קסבר: [רב חנינא בריה דרבא מפשרוניא]												■	○
כח שחתך עליה בשר - אסור לאכלה, והני מילי - דאסמיק, והני מילי - דאבריה, והני מילי - דאסמכיה, אבל קלישתא - לית לן בה.	רב נחמן אמר שמואל:												■	◇
שמואל שדי ליה לכלביה	[שמואל]												○	◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב הונא יהיב ליה לשמעיה	[רב הונא]										◊	קוב.
מה נפשך, אי שרי - לכולי עלמא שרי, אי אסור - לכולי עלמא אסור										⚡		קוב.
שאני רב הונא - דאנינא דעתיה										!		קוב.
רבא אכיל ליה, וקרי ליה חמר בשר.	[רבא]										◊	קוב.
אין מניחין כלי תחת בשר עד שיכלה כל מראה אדמונית שבו:	רב נחמן אמר שמואל:										■	קוב.
מנא ידעינן?											⚡	קוב.
משתעלה תימרתו	מר זוטרא משמיה דרב פפא:										!	קוב.
ודלמא, תתאה מטא עילאה לא מטא?	מתקף לה רב אשי:										⚡	קוב.
לית ליה תקנתא אלא - משדא ביה תרתי גללי מלחא ומשפיה.	אלא אמר רב אשי:										!	קוב.
ומי אמר שמואל הכי?	רב אחא בריה דרב איקא לרב אשי:										⚡	קוב:
ככר שחתך עליה בשר אסור לאכלה	והאמר שמואל:										⚡	קוב:
שאני התם - דאגב דוחקא דסכינא פליט.											!	קוב:
דגים ועופות שמלחן זה עם זה - אסורין	רב נחמן:										■	קוב:
היכי דמי?											^	קוב:
אי בכלי שאינו מנוקב											!	קוב:
אפי' עופות ועופות נמי אסירי											⚡	קוב:
אי בכלי מנוקב											!	קוב:
אפי' דגים ועופות נמי שרי											⚡	קוב:
לעולם - בכלי מנוקב, ודגים משום דרפו קרמייהו קדמי ופליטי, ועופות קמיטי, בתר דניח דגים פליטי ועופות, והדר בלעי מיניה.											!	קוב:
רב מרי בר רחל אימלח ליה בשר שחוטה בהדי בשר טרפה, אתא לקמיה דרבא	[רב מרי בר רחל]										⊖	קוב:
(ויקרא י"א) הטמאים - לאסור צירן ורוטבן וקיפה שלהן	אמר ליה: [רבא]										!	קוב:
ולימא ליה מדשמואל											⚡	קוב:
מליח - הרי הוא כרותח, וכבוש - הרי הוא כמבושל	דאמר שמואל:										⚡	קוב:
אי מדשמואל, הוה אמינא: הני מילי - דמן, אבל צירן ורוטבן - לא, קמשמע לן.											!	קוב:
דג טהור שמלחו עם דג טמא - מותר	מיתיבי:										⚡	קוב:
מאי לאו שהיו שניהן מלוחין?											⚡	קוב:
לא, כגון שהיה טהור מליח וטמא תפל											!	קוב:
היה טהור מליח וטמא תפל מותר	והא מדקתני סיפא:										⚡	קוב:
מכלל דרישא בשניהם מלוחין עסקינן											⚡	קוב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פרושי קא מפרש, טהור שמלחו עם דג טמא - מותר, כיצד - שהיה טהור מליח וטמא תפל												◇
ה"נ מסתברא, דאי סלקא דעתך, רישא שניהם מלוחים, השתא שניהם מלוחים - שרי, טהור מליח וטמא תפל מיבעיא												■
אי משום הא - לא איריא, תנא סיפא לגלויי רישא, דלא תימא: רישא טהור מליח וטמא תפל, אבל שניהם מלוחין - אסור, תנא סיפא טהור מליח וטמא תפל, מכלל דרישא שניהם מלוחין, ואפ"ה שרי												◇
אבל אם היה טמא מליח וטהור תפל - אסור	ת"ש מסיפא דסיפא:											◇
טמא מליח וטהור תפל - הוא דאסור, הא שניהם מלוחין - שרי												◇
אידי דתנא רישא טהור מליח וטמא תפל, תנא נמי סיפא טמא מליח וטהור תפל.												◇
(סימן: בישראל דמנה נפקותא)												◇
איין הבשר יוצא מידי דמו אלא א"כ מולחו יפה יפה, ומדיחו יפה יפה.	שמואל:											◇
מולח ומדיח	אתמר, רב הונא:											■
מדיח ומולח גרמא	במתניתא תנא:											◇
ולא פליגי, הא - דחלליה בי טבחא, הא - דלא חלליה בי טבחא.												■
רב דימי מנהרדעא מלח ליה במילחא גלגיתא, ומנפיץ ליה.	[רב דימי מנהרדעא]											◇
איין מחזיקין דם בבני מעיים, תרגמא - אכרכשא ומעייא והדרא דכנתא.	רב משרשיא:											◇
איין מניחין בשר מליח אלא ע"ג כלי מנוקב.	שמואל:											◇
רב ששת מלח ליה גרמא גרמא	[רב ששת]											◇
תרי מאי טעמא לא - משום דפריש מהאי ובלע האי, חד נמי, פריש מהאי גיסא ובלע האי גיסא												◇
אלא: לא שנא.												◇
השובר מפרקתה של בהמה קודם שתצא נפשה - הרי זה מכביד את הבשר, וגוול את הבריות, ומבליע דם באברים.	שמואל משום ר' חייא:											◇
היכי קאמר מכביד את הבשר וגוול את הבריות משום דמבליע דם באברים, הא לדידיה - שפיר דמי, או דלמא - לדידיה נמי אסור?	איבעיא להו:											◇
תיקו.												■
המעלה את העוף עם הגבינה על השלחן אינו עובר בלא תעשה.												■
הא אוכלו - עובר בלא תעשה												■
שמע מינה: בשר עוף בחלב דאורייתא												◇
אימא: המעלה את העוף עם הגבינה על השולחן אינו בא לידי לא תעשה.												◇
בשר בהמה טהורה בחלב בהמה טהורה - אסור לבשל ואסור בהנאה, בשר בהמה טהורה בחלב בהמה טמאה, בשר בהמה טמאה בחלב בהמה טהורה - מותר לבשל ומותר בהנאה.	[ת"ק]											■
חיה ועוף אינם מן התורה, שנאמר (שמות כ"ג) לא תבשל גדי בחלב אמו ג' פעמים, פרט לחיה ולעוף ובהמה טמאה.	רבי עקיבא:											■
נאמר (דברים י"ד) לא תאכלו כל נבלה, ונאמר לא תבשל גדי בחלב אמו, את שאסור משום נבלה - אסור לבשל בחלב, עוף שאסור משום נבלה, יכול יהא אסור לבשל בחלב - ת"ל: בחלב אמו - יצא עוף שאין לו חלב אם.	רבי יוסי הגלילי:											■
מנא הני מילי?												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
רבי אלעזר:	אמר קרא: (בראשית ל"ח) וישלח יהודה את גדי העזים, כאן - גדי עזים, הא כל מקום שנאמר גדי סתם - אפילו פרה ורחל במשמע											!	◇	קוג			
ולילף מיניה													ז	◇	קוג		
כתיב קרא אחרינא: (בראשית כ"ו) ואת עורות גדיי העזים, כאן גדיי העזים, הא כל מקום שנאמר גדי סתם - אפילו פרה ורחל במשמע													!	◇	קוג		
ולילף מיניה													ז	◇	קוג		
הוּו להו שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין													!	◇	קוג		
הניחא למ"ד אין מלמדין, אלא למ"ד מלמדין, מאי איכא למימר?													ז	◇	קוג		
תרי מיעוטי כתיבי עזים העזים.													!	◇	קוג		
גדי - לרבות את החלב, גדי - לרבות את המתה, גדי - לרבות את השליל, גדי - להוציא את הדם, גדי - להוציא את הטמאה	שמואל:													■	◇	קוג	
בחלב אמו - ולא בחלב זכר, בחלב אמו - ולא בחלב שחוטה, בחלב אמו - ולא בחלב טמאה.														■	◇	קוג	
הא תלתא גדי כתיבי, ואנן שיתא דרשינן														ז	◇	קוג	
איסור חל על איסור, ואיסור חלב ומתה - מחד קרא נפקי, דם נמי - לאו גדי הוא, ושליא נמי - פירשא בעלמא הוא, פשו להו תרי, חד - לרבות את השליל, וחד - למעוטי בהמה טמאה.	קסבר שמואל:													!	◇	קוג	
וסבר שמואל איסור חל על איסור?														ז	◇	קוג	
מנין לכהן טמא שאכל תרומה טמאה שאינו במיתה - שנאמר (ויקרא כ"ב) ומתו בו כי יחללוהו - פרט לזו שמחוללת ועומדת	והאמר שמואל משום ר' אלעזר:													■	◇	קוג	
איבעית אימא: בעלמא - איסור חל על איסור, ושאיני התם - דמיעט רחמנא ומתו בו														!	◇	קוג	
איבעית אימא: בעלמא קסבר שמואל אין איסור חל על איסור, ושאיני הכא דרבי רחמנא גדי														!	◇	קוג	
ואיבעית אימא: הא - דידיה, הא - דרביה.														!	◇	קוג	
המבשל בחלב גדי שלא הניקה, מהו?	בעא מיניה רב אחדבוי בר אמי מרב:													^	◇	קוג	
מדאיצטריכא לשמואל למימר בחלב אמו - ולא בחלב זכר, זכר הוא - דלא אתי לכלל אם, אבל האי כיון דבא לכלל אם - אסור.	א"ל: [רב]													!	◇	קוג	
המבשל חלב בחלב, רבי אמי ורבי אסי, חד אמר: לוקה	אתמר: [חד] רבי אמי/רבי אסי													◆	◇	קוג	
אינו לוקה	וחד] רבי אמי/רבי אסי													◆	◇	קוג	
לימא בהא קמיפלגי:														ז	◇	קוג	
איסור חל על איסור	דמ"ד לוקה קסבר:													■	◇	קוג	
אין איסור חל על איסור	ומאן דאמר אינו לוקה, קסבר:													■	◇	קוג	
לא, דכ"ע אין איסור חל על איסור, אאכילה - דכ"ע לא פליגי דלא לקי, כי פליגי - אבשול:														!	◇	קוג	
חד איסורא הוא	מ"ד לוקה:													■	!	◇	קוג
להכי אפקה רחמנא לאכילה בלשון בישול, כיון דעל אכילה לא לקי - אבישול נמי לא לקי.	מ"ד אינו לוקה:													■	!	◇	קוג
אבישול - כולי עלמא לא פליגי דלקי, כי פליגי - אאכילה:	איכא דאמרי:													!	◇	קיד	
דהא אין איסור חל על איסור	מאן דאמר אינו לוקה:													■	!	קיד	
להכי אפקה רחמנא לאכילה בלשון בישול, כיון דאבישול לקי - אאכילה נמי לקי	ומאן דאמר לוקה:													■	!	קיד	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ואיבעית אימא: מר אמר חדא ומר אמר חדא, ולא פליגי.											!	◊	קיד.		
המבשל במי חלב - פטור, דם שבשלו בחלב - פטור, העצמות והגידים והקרנים והטלפים שבשולן בחלב - פטור, הפגול והגותר והטמא שבשולן בחלב - חייב	מיתבי:										⚡	◊	קיד.		
האי תנא סבר איסור חל על איסור.											!	◊	קיד.		
המבשל במי חלב - פטור											■	◊	קיד.		
מסייע ליה לריש לקיש											■	◊	קיד.		
מי חלב - הרי הן כחלב, והמוחל הרי הוא כשמן	דתנן:										■	◊	קיד.		
לא שנו אלא - להכשיר את הורעים, אבל לענין בישול בשר בחלב - מי חלב אינו כחלב.	ריש לקיש:										■	◊	קיד.		
בחלב אמו - אין לי אלא בחלב אמו, בחלב פרה ורחל מנין? אמרת, קל וחומר, ומה אמו שלא נאסרה עמו בהרבעה - נאסרה עמו בבשול, פרה ורחל שנאסרו עמו בהרבעה - אינו דין שנאסרו עמו בבשול, תלמוד לומר: בחלב אמו.	תנו רבנן:											■	◊	קיד.	
והא למה לי קרא? הא אתיא ליה												⚡	◊	קיד.	
משום דאיכא למימר, מעיקרא דדינא פירכא, מהיכא קא מייתית לה - מאמו, מה לאמו - שכן נאסרה עמו בשחיטה, תאמר בפרה שלא נאסרה עמו בשחיטה, תלמוד לומר: בחלב אמו.	רב אשי:											!	◊	קיד.	
בחלב אמו - אין לי אלא בחלב אמו, בחלב אהותו גדולה מנין? אמרת, ק"ו, ומה אמו שנכנסה עמו לדיר להתעשר - נאסרה עמו בבשול, אהותו שלא נכנסה עמו לדיר להתעשר, אינו דין שנאסרה עמו בבשול, תלמוד לומר בחלב אמו.	תניא אידך:											■	◊	קיד.	
והא למה לי קרא? הא אתיא ליה												⚡	◊	קיד.	
משום דאיכא למימר, מעיקרא דדינא פירכא, מהיכא קא מייתית לה - מאמו, מה לאמו - שכן נאסרה עמו בשחיטה, תאמר באהותו גדולה - שלא נאסרה עמו בשחיטה, תלמוד לומר בחלב אמו	רב אשי:											!	◊	קיד.	
אשכחן אהותו גדולה, אהותו קטנה מנין?												^	◊	קיד.	
אתיא מביניא: - מהי תיתי? תיתי מאמו - מה לאמו שכן נאסרה עמו בשחיטה - אהותו גדולה תוכיח, מה לאהותו גדולה שלא נכנסה עמו לדיר להתעשר - אמו תוכיח, וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה, ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן: שהוא בשר ואסור לבשל בחלב, אף אני אביא אהותו קטנה, שהוא בשר ואסור לבשל בחלב.												!	◊	קיד.	
אי הכי, אהותו גדולה נמי, תיתי מביניא												⚡	◊	קיד.	
אין הכי נמי												!	◊	קיד.	
אלא בחלב אמו למה לי?												⚡	◊	קיד.	
מבעי ליה לכדתניא:												!	◊	קיד.	
בחלב אמו - אין לי אלא בחלב אמו, היא עצמה בחלבה מנין? אמרת, ק"ו, ומה במקום שלא נאסר פרי עם פרי בשחיטה - נאסר פרי עם האם בשחיטה, מקום שנאסר פרי עם פרי בבשול, אינו דין שנאסר פרי עם האם בבשול, ת"ל: בחלב אמו.	[דתניא]											■	!	◊	קיד.
הא למה לי קרא? הא אתיא לה												⚡	◊	קיד:	
משום דאיכא למימר, סוס בן סוסיא אחי פרדה יוכיח, שאסור פרי עם פרי - ומותר פרי עם האם	רב אחדבוי בר אמי:											!	◊	קיד:	
התם זרע האב הוא דקא גרים, דהא פרד בן סוסיא אחי פרדה יוכיח, שמותר פרי עם פרי - ואסור פרי עם האם												⚡	◊	קיד:	
משום דאיכא למימר, עבד בן שפחה אחי משוחררת יוכיח, שאסור פרי עם פרי - ומותר פרי עם האם	אלא אמר מר בריה דרבנא:											!	◊	קיד:	
התם גט שיחרור הוא דקא גרים, דהא עבד בן משוחררת אחי שפחה יוכיח, שמותר פרי עם פרי - ואסור פרי עם האם												⚡	◊	קיד:	
משום דאיכא למימר, כלאי זרעים יוכיחו, שאסור פרי עם פרי - ומותר פרי עם האם	אלא אמר רב אידי בר אבין:											!	◊	קיד:	
כלום נאסר פרי עם פרי - אלא ע"י האם, דהא חיטי ושערי בכדא ולא מיתסרו												⚡	◊	קיד:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
משום דאיכא למימר, מה לפרי עם פרי - שכן שני גופים, תאמר בפרי עם האם שכן גוף אחד, משום הכי איצטריך קרא.	אלא אמר רב אשי:											◇	קיד:				
מנין לבשר בחלב שאסור באכילה - שנאמר (דברים י"ד) לא תאכל כל תועבה - כל שתעבתי לך הרי הוא בכלל האכל	רב אשי:											■	◇	קיד:			
ואין לי אלא באכילה, בהנאה מנין?												^		קיד:			
כדרכי אבהו												!		קיד:			
כל מקום שנאמר לא יאכל לא תאכל לא תאכלו - אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה במשמע, עד שיפרוט לך הכתוב כדרך שפרט לך בנבלה - לגר בנתינה ולעובד כוכבים במכירה.	דאמר רבי אבהו א"ר אלעזר:											■	!	◇	קיד:		
(דברים י"ד) לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי, אין לי אלא - לגר בנתינה, ולעובד כוכבים - במכירה, לגר במכירה מנין? ת"ל: לגר תתנה או מכור, לעובד כוכבים בנתינה מנין? ת"ל: תתנה או מכור לנכרי, נמצא: אחד גר ואחד עובד כוכבים - בין במכירה בין בנתינה - דברי	דתניא: [רבי מאיר]											◆	■	!	◇	קיד:	
דברים ככתבן, לגר - בנתינה, ולעובד כוכבים - במכירה.	רבי יהודה:											◆	■	!	◇	קיד:	
מ"ט דרבי יהודה?													^		קיד:		
אי ס"ד כדקאמר ר"מ, לכתוב רחמנא לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתנה ואכלה ומכור, או למה לילי? ש"מ: לדברים ככתבן הוא דאתא, לגר - בנתינה, ולעובד כוכבים במכירה	[רבי יהודה]												!		◇	קיד:	
האי או - להקדים נתינה דגר למכירה דעובד כוכבים	ור"מ אמר לך:												■		◇	קיד:	
ורבי יהודה													ז		קיד:		
להקדים נתינה דגר למכירה דעובד כוכבים לא צריך קרא, סברא הוא: זה אתה מצווה להחיותו, וזה אי אתה מצווה להחיותו.	[רבי יהודה]												!		◇	קיד:	
(סימן: שבת חורש וכלאי זרעים אותו ואת בנו ושילוח הקן).															◇	קטו:	
אלא מעתה מעשה שבת ליתסרו, דהא תיעבתי לך הוא														ז	◇	קטו:	
אמר קרא: (שמות ל"א) כי קדש היא לכם - היא קדש ואין מעשיה קדש.														!	◇	קטו:	
חורש בשור ובחמור, וחוסם פי פרה ודש בה - ליתסרו, דהא תיעבתי לך הוא														ז	◇	קטו:	
השתא, ומה שבת דחמירא - מעשיה מותרים, הני לא כל שכן?														!	◇	קטו:	
כלאי זרעים ליתסרו, דהא תיעבתי לך הוא														ז	◇	קטו:	
מדגלי רחמנא גבי כלאי הכרם: (דברים כ"ב) פן תקדש - פן תוקדש, מכלל דכלאי זרעים שרו														!	◇	קטו:	
ואימא: כלאי כרם - אסורין בין באכילה בין בהנאה, כלאי זרעים - באכילה אסורי, בהנאה שרו														ז	◇	קטו:	
איתקוש לכלאי בהמה דכתיב: (ויקרא י"ט) בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תורע כלאים, מה בהמתך - היוצא ממנה מותרת, אף שדך - היוצא ממנו מותר														!	◇	קטו:	
וכלאי בהמה גופיהו מנא לך?														ז	◇	קטו:	
מדאסר רחמנא כלאים לגבוה - מכלל דלהדיוט שרי														!	◇	קטו:	
אותו ואת בנו ליתסר														ז	◇	קטו:	
מדאסר רחמנא מחוסר זמן לגבוה - מכלל דלהדיוט שרי														!	◇	קטו:	
שילוח הקן ליתסר														ז	◇	קטו:	
לא אמרה תורה שלח לתקלה.														!	◇	קטו:	
מנין לבשר בחלב שאסור - ת"ל: (שמות י"ב) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל, שאין תלמוד לומר מבושל, מה תלמוד לומר מבושל - לומר לך: יש לך בשול אחר שהוא כזה, ואי זה - זה בשר בחלב	ריש לקיש:														■	◇	קטו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קטו:	
כעורה זו ששנה רבי:	א"ל רבי יוחנן:												ז	קטו:
לא תאכלנו - בבשר בחלב הכתוב מדבר, אתה אומר - בבשר בחלב הכתוב מדבר, או אינו אלא באחד מכל האיסורין שבתורה? אמרת: יצא ולמד מ"ג מדות שהתורה נדרשת בהן, דבר הלמד מענינו, במה הכתוב מדבר - בשני מינין, אף כאן - בשני מינין?	[רבי]												ז	קטו:
אי מההיא - הוה אמינא: הני מילי - באכילה, אבל בהנאה - לא, קמ"ל.													!	קטו:
ורבי - בהנאה, מנא ליה?													^	קטו:
נפקא ליה מהכא, נאמר כאן: (דברים י"ד) כי עם קדוש אתה לה' ונאמר להלן: (דברים כ"ג) ולא יהיה קדש בכני ישראל מה להלן - בהנאה, אף כאן - בהנאה.	[רבי]												!	קטו:
(דברים י"ד) לא תאכלו כל נבלה וגו' אמרה תורה - כשתמכרנה, לא תבשלנה ותמכרנה.	דבי רבי אליעזר תנא:												■	קטו:
(שמות כ"ג) שמות ל"ד דברים י"ד) לא תבשל גדי בחלב אמו ג' פעמים, אחד - לאיסור אכילה, ואחד - לאיסור הנאה, ואחד - לאיסור בשול.	דבי רבי ישמעאל תנא:												■	קטו:
מנין לבשר בחלב שאסור - נאמר כאן: (דברים י"ד) כי עם קדוש אתה, ונאמר להלן (שמות כ"ב) ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, מה להלן אסור, אף כאן - אסור	תניא, איסי בן יהודה:												■	קטו:
ואין לי אלא באכילה, בהנאה מנין?													^	קטו:
אמרת, ק"ו, ומה ערלה שלא נעבדה בה עבירה - אסורה בהנאה, בשר בחלב שנעבדה בו עבירה - אינו דין שאסור בהנאה													!	קטו:
מה לערלה - שכן לא היתה לה שעת הכושר.													ז	קטו:
חמץ בפסח יוכיח - שהיתה לו שעת הכושר - ואסור בהנאה													!	קטו:
מה לחמץ בפסח - שכן ענוש כרת													ז	קטו:
כלאי הכרם יוכיחו - שאין ענוש כרת - ואסור בהנאה.													!	קטו:
למה לי גז"ש? ליתיה כולה בק"ו מערלה, ומה ערלה שלא נעבדה בה עבירה - אסורה בין באכילה בין בהנאה, בשר בחלב שנעבדה בו עבירה - אינו דין שאסור בין באכילה בין בהנאה													ז	קטו:
משום דאיכא למימר: חורש בשור ובחמור, וחוסם פי פרה ודש בה יוכיח, שנעבדה בהם עבירה - ושרן													!	קטו:
למה לי למימר כלאי הכרם יוכיחו, לימא: ערלה תוכיח, וליהדר דינא, וליתיה במה הצד													ז	קטו:
משום דאיכא למימר, נבלה תוכיח - שאסורה באכילה ומותרת בהנאה	רב אשי:												!	קטו:
כל מה הצד - מגופו פרכינן, מעלמא - לא פרכינן	רב מרדכי לרב אשי, הכי אמרינן משמיה דריש לקיש:												ז	קטו:
אי הכי, תיתי במה הצד													ז	קטו:
משום דאיכא למיפרך: מה להצד השוה שבהן - שכן גדולי קרקע													!	קטו:
אי הכי, השתא נמי איכא למיפרך: מה לכלאי הכרם שכן גדולי קרקע													ז	קטו:
כל מה הצד - פרכינן כל דהו, לא אם אמרת קל וחומר פרכינן, כל דהו - לא פרכינן	רב מרדכי לרב אשי, הכי אמרינן משמיה דר"ל:												!	קטו:
ולפרוך לכולהו: מה לכולהו שכן גדולי קרקע													ז	קטו:
חדא מחדא - קולא וחומרא פרכינן, כל דהו - לא פרכינן, חדא מתרתי - אפילו כל דהו פרכינן, חדא מתלת, אי דהר דינא ואתי במה הצד - פרכינן כל דהו, ואי לא - קולא וחומרא פרכינן, כל דהו - לא פרכינן.	אלא, אמר ליה רב מרדכי לרב אשי, הכי אמרינן משמיה דר"ל:												!	קטו:
ולפרוך: מה לכלאי הכרם - שכן לא היתה להן שעת הכושר													ז	קטו:
זאת אומרת: כלאי הכרם עיקרן נאסר, והיתה להן שעת הכושר קודם השרשה	רב אדא בר אהבה:												!	קטו:
המעביר עציץ נקוב בכרם - אם הוסיף מאתים אסור	מתיב רב שמעיה בר זעירא:												ז	קטו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טז
הוסיף - אין, לא הוסיף - לא		ז														קטז.
תרי קראי כתיבי, כתיב (דברים כ"ב) פן תקדש המלאה, וכתוב הורע, הא כיצד, זרוע מעיקרו - בהשרשה, זרוע ובא. הוסיף - אין, לא הוסיף - לא.	אביי:														◇	קטז.
מתני' דלא כי האי תנא															■ ◇	קטז.
בשר בחלב אסור באכילה ומותר בהנאה, שנאמר, (דברים י"ד) כי עם קדוש אתה ונאמר להלן (שמות כ"ב) ואנשי קדש תהיון לי, מה להלן - אסור באכילה ומותר בהנאה, אף כאן - אסור באכילה ומותר בהנאה.	דתניא, רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון:														■ ◇	קטז.
חיה ועוף וכל.	רבי עקיבא:														■	קטז. <
הני, הא אפקינהו לכדשמואל															ז	קטז.
קסבר רבי עקיבא איסור חל על איסור, חלב ומתה - לא צריכי קרא, שליל - גדי מעליא הוא, איתרו להו כולחו, פרט לחיה ועוף ולבהמה טמאה.															! ◇	קטז.
נאמר לא תאכלו.	רבי יוסי הגלילי:														■	קטז. <
מאי איכא בין רבי יוסי הגלילי לרבי עקיבא															ז ◇	קטז.
איכא בינייהו חיה:															!	קטז.
חיה דאורייתא	רבי יוסי הגלילי סבר:														! ◇	קטז.
חיה דרבנן	רבי עקיבא סבר:														! ◇	קטז.
איבעית אימא: עוף איכא בינייהו:															!	קטז.
חיה ועוף אינן מן התורה - הא מדרבנן אסירי	רבי עקיבא סבר:														! ◇	קטז.
עוף אפילו מדרבנן נמי לא אסיר	רבי יוסי הגלילי סבר:														! ◇	קטז.
במקומו של רבי אליעזר היו כורתין עצים, לעשות פחמין לעשות ברזל.	תניא נמי הכי:														■ ◇	קטז.
במקומו של רבי יוסי הגלילי היו אוכלין בשר עוף בחלב.															■ ◇	קטז.
לוי איקלע לבי יוסף רישבא, איתו לקמיה רישא דטיוסא בחלבא, ולא אמר להו ולא מידי	[לוי]														○	קטז.
כי אתא לקמיה דרבי, אמר ליה: אמאי לא תשמתינהו?	[רבי]														ז	קטז.
אתריה דרבי יהודה בן בתירא הוא, ואמינא, דרש להו כרבי יוסי הגלילי דאמר יצא עוף שאין לו חלב אם.	אמר ליה: [לוי]														!	קטז.
קבת עובד כוכבים ושל נבלה - הרי זו אסורה.															■	קטז. מ
המעמיד בעור של קבה - אם יש בנותן טעם הרי זו אסורה.															■	קטז. מ
כשרה שינקה מן הטרפה - קתה אסורה, טרפה שינקה מן הכשרה - קתה מותרת, מפני שכנוס במעיה.															■	קטז. מ
אטו קבת עובד כוכבים לאו נבלה היא?															ז	קטז. ג
הכא, בלוקה גדי מן העובד כוכבים עסקינן, וחיישינן שמא - ינק מן הטרפה	רב הונא:														! ◇	קטז.
ומי חיישינן שמא ינק מן הטרפה?															ז	קטז.
לוקחים ביצים מן העובדי כוכבים, ואין חוששין לא משום נבלה ולא משום טרפה	והתנן:														■ ז ◇	קטז.
אלא אימא: חיישינן שמא ינק מן הטמאה															! ◇	קטז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קטז:
ומאי שנא טרפה - דלא חיישינן, ומאי שנא טמאה - דחיישינן?											⚡		קטז:
טרפה - לא שכיחא, טמאה - שכיחא											!	◇	קטז:
אי שכיחא - אפילו גבי דידן ניהוש											⚡		קטז:
אנן דבדלינן מינייהו, וכי חזינן להו מפרשינן להו - לא גזרו בהו רבנן, אינהו דלא בדילי מינייהו, וכי חזו להו לא מפרשי להו - גזרו בהו רבנן.											!	◇	קטז:
חדא קתני, קבת שחיטת עובד כוכבים נבלה	שמואל:										!	◇	קטז:
ומי אמר שמואל הכי?											⚡		קטז:
מפני מה אסרו גבינת העובדי כוכבים - מפני שמעמידין אותה בעור קבת נבלה	והאמר שמואל:										⚡	◇	קטז:
הא קבה גופה שריא											⚡	◇	קטז:
לא קשיא, כאן - קודם חזרה, כאן - לאחר חזרה.											!	◇	קטז:
כשרה שניקה מן הטרפה וכו'.												■	קטז: <
קבת עובד כוכבים ושל נבלה - הרי זו אסורה	והא קתני רישא:										⚡	◇	קטז:
רישא - נראה כאוכל נבלות, הכא איכא שחיטה	רב הסדא:										!	◇	קטז:
ולאו כל דכן הוא? ומה נבלה דמאיסה, דאי שרית ליה קבתה לא אתי למיכל מינה - אמרת לא, טרפה שחוטה, דאי שרית אתי - למיכל מינה, לא כ"ש	א"ל רבא:										⚡	◇	קטז:
לא קשיא, כאן - קודם חזרה, כאן - לאחר חזרה, ומשנה לא זזה ממקומה.	אלא אמר רב יצחק אמר רבי יוחנן:										!	◇	קטז:
מעמידין בקבת נבלות, ואין מעמידין בקבת שחיטת עובד כוכבים	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										■	◇	קטז:
כמאן - כרבי אליעזר	אמר לפניו רבי שמעון בר אבא:										⚡	◇	קטז:
דאמר סתם מחשבת עובד כוכבים - לעבודת כוכבים	[רבי אליעזר]										⚡	◇	קטז:
ואלא כמאן?	א"ל: [רבי חייא בר אבא]										!		קטז:
מעמידין בין בקבת נבלה בין בקבת שחיטת עובד כוכבים, שלא לחוש לדברי רבי אליעזר.	כי אתא רב שמואל בר רב יצחק אמר רבי יוחנן:										■	◇	קטז:
והלכתא: אין מעמידין בעור קבת נבלה, אבל מעמידין בקבת נבלה ובקבת שחיטת עובד כוכבים											■	◇	קטז: